

at man i halve eller hele Aar skal til at have Skolerne i Brug som Husvildeafdelinger, og det koster en Mængde Penge, Undervisningen forstyrres, og Udgifterne vil stige paa alle Omraader. Det kan undgaas ved en Forlængelse af disse Bestemmelser, saaledes at de kommer til at gælde, indtil det lykkes Kommunerne helt at blive Herre over Bolignøden, hvad Aarhus og sikkert ogsaa andre Kommuner er godt paa Vej til.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard udtalte, at han havde faaet det Indtryk, at der ikke var nogen stor Interesse for i det hele taget at faa dette Lovforslag fremmet — jeg fik det Indtryk, at dette ogsaa gjaldt mit Parti og mig —, og det beklagede han ikke. Nej, det tvivler jeg ikke om, lige saa vel som Ministeren heller ikke beklagede det. Men det er jo ganske forkert at fremstille Sagen saaledes, som det ærede Medlem gjorde. Det Parti, jeg tilhører, nærer i alt Fald meget stor Interesse for at faa dette Lovforslag fremmet, for saa vidt angaar det Formaal, som det er nødvendigt at fremme, og som har foranlediget Overvejelserne og Udarbejdelsen af Forslaget.

Det er altsaa en Forlængelse af Indflytningsforbudet, vi interesserer os for, og hvorfor netop § 1 skal kædes sammen med det andet Formaal, er mig ganske uforstaaeligt. Og selv om Hensigten har været at give Grundejerne Forhaabninger, der maaske slet ikke kan indfris — det er jo efter de Konservatives Stilling i meget høj Grad tvivlsomt, om den højtærede Minister med nogen Virkning kan udstede Løfter som dem, der ligger i § 1 —, kan jeg ikke indse, at der sker noget ved, at man tager § 1 ud; thi den højtærede Ministers Hensigt er jo blevet tilstrækkeligt bekendt over det ganske Land alene ved Behandlingen af denne Sag, alene ved, at Forslaget er stillet.

Jeg vil nødig tro, at den højtærede Minister, som altsaa holder fast paa denne Paragraf, vil tabe sin Interesse for Lovforslaget, hvis ikke denne Paragraf kommer med. Den højtærede Minister maa, synes jeg, tilsigte et eller andet med Fastholdelsen af denne Paragraf. Skulde det være, at han dermed vilde have Anledning til, at hans Tilhængere kunde fortælle, at nu havde f. Eks. Socialdemokraterne paa en indirekte Maade givet deres Tilslutning til en saadan Lovgivning om Ophævelse af det hele ogsaa for Københavns Vedkommende, saa maa jeg sige, at jeg ikke forstaar, at nogen kan tænke paa, at det kan lade sig gøre efter den Stilling til § 1, som jeg paa mit Partis Vegne her har gjort Rede for, og jeg kan heller ikke indse, hvilken Betydning det

skulde have i det hele taget, at denne Paragraf fastholdes, naar Stillingen er saa klar, som den er nu.

Jeg beklager derfor, at den højtærede Minister har fremsat denne Udtalelse, og haaber alligevel, det maa lykkes at naa til en Overenskomst, saaledes at denne Paragraf gaar ud af Loven. Jeg henstiller, at man fra alle Sider loyalt medvirker til Gennemførelse af en Forlængelse af denne Tilfaldelse, som skal falde bort til 1. Maj.

Johannes Lou: Den højtærede Indenrigsminister kom gentagne Gange i sit Foredrag ind paa og understregede skarpt, at i Venstre var der een og kun een Mening om hele Boligloven, og saa kommer Venstres Ordfører fem Minutter efter op og bliver ved med at tale om, at der vel nok findes Uenighed om dette Punkt indenfor Venstre. Hvorledes Venstres ærede Ordfører og Venstres Indenrigsminister nu kan forliges om dette, vil jeg lade de Herrer om. I denne Sammenhæng talte den højtærede Ordfører om det Glagast, under hvilket det konservative Folkeparti befandt sig; men Glasset er haardt nok og holder nok, man behøver ikke at have Bekymringer i saa Henseende.

Den højtærede Indenrigsminister var stadig forbavset over den Maade, dette Lovforslag var behandlet paa. Ja, jeg er sikker paa, at alle tre Partier til enhver Tid vil føle sig forbavsede over Boliglovsforslag fra Venstres Side. Der var ogsaa en Udtalelse i den højtærede Indenrigsministers Tale, som forbavsede mig. Det var den, som den højtærede Indenrigsminister gentagne Gange fremsatte, at Grundejere havde tilraadet dette Lovforslags § 2. Hvis der virkelig er en Repræsentation for Grundejerne — ikke en enkelt Hr. Grundejer, men en virkelig Repræsentation, Formænd for Grundejerforeninger —, der har tilraadet § 2's Gennemførelse, vilde det jo hjælpe ganske uhyre meget, thi saa staa vi netop overfor et Forhold, hvor Lejere og Ejere kan mødes i den allerskønneste Forening.

Saa sagde den højtærede Indenrigsminister, at Indflytning ikke kan finde Sted før 1. Oktober. Nej, der staa i Loven, at Indflytning ikke kan finde Sted før 1. Maj, man kan leje længe inden den Tid. Med andre Ord, der findes en Mængde Kontrakter allerede i dette Øjeblik, som man maa slaa en Streg over, og det tror jeg dog endnu er stridende mod Venstres Boligpolitik.